

ΑΡΧΕΣ - ΘΕΩΡΙΕΣ

της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης

- Β' μέρος -

(Γ) Θεωρίες της αλληλεπίδρασης και της επικοινωνίας

- Σε αντίθεση με τις προηγούμενες θεωρίες το ενδιαφέρον πλέον επικεντρώνεται στην αλληλεπίδραση και στην επικοινωνία
- Börje Holmberg (θεωρία: 'Καθοδηγούμενη διδακτική επικοινωνία'): αν ο μαθητής αντιληφθεί ότι ανήκει σε μία κοινότητα και ότι συνεργάζεται με τα μέλη της τότε ενισχύεται ο δεσμός του μαθητή με τα υπόλοιπα μέλη και έλκεται από τις εκπαιδευτικές διαδικασίες
- Keegan (1986): για να επιτευχθεί αυτή η έλξη χρειάζεται επικοινωνία κατά πολύ περισσότερο απ' ότι στην παραδοσιακή

Μορφές αλληλεπίδρασης στην εξΑ εκπαίδευση

- μαθητευόμενου - εκπαιδευτή, κατά την οποία ο πρώτος συντονίζει το διάλογο και παρέχει κίνητρα στο μαθητή
- μαθητευόμενου – μαθητευόμενου, μέσω κάθε είδους επικοινωνίας
- μαθητευόμενου – μαθησιακού υλικού

Michael G. Moore (1989)

ΘΕΩΡΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ
ΤΗΝ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

(Δ) Η Ανδραγωγία του Malcolm Knowles

- Ο Malcolm Shepherd Knowles ασχολήθηκε με την εκπαίδευση ενηλίκων
- Τα χαρακτηριστικά της μάθησης του ενήλικα αποδίδεται από πολλούς και ως θεωρία στη μάθηση εξ αποστάσεως
- Από τους βασικότερους παράγοντες για ένα επιτυχημένο πρόγραμμα ενηλίκων είναι:
 - ο σεβασμός στην προσωπικότητα του ατόμου,
 - η προώθηση της ελευθερίας της έκφρασης,
 - η ενθάρρυνση της ενεργούς συμμετοχής &
 - η προώθηση της επικοινωνίας

(Ε) Η θεωρία της Hilary Perraton

- Η Perraton θεωρεί βασικές συνιστώσες για μια αποτελεσματική εξ αποστάσεως εκπαίδευση:
 - το διδακτικό σχεδιασμό,
 - την επικοινωνία,
 - την ανατροφοδότηση &
 - την αλληλεπίδραση
- Η ίδια έχει διατυπώσει 14 αλληλένδετες μεταξύ τους υποθέσεις, όπως π.χ.:
 - Ένας συνδυασμός μέσων είναι καλύτερος από κάθε μέσο.
 - Ο ρόλος του δασκάλου αλλάζει.
 - Η ανατροφοδότηση και η αλληλεπίδραση είναι απαραίτητες.
 - Η επικοινωνία είναι δυνατή στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

(ΣΤ) Η θεωρία της ισοδυναμίας του Desmond Keegan

- Όταν ο εκπαιδευτικός επικοινωνεί ηλεκτρονικά με τον εκπαιδευόμενο από διαφορετικά χωρικά σημεία, δημιουργείται μια εικονική τάξη (1995)
- Οι διδακτικές πρακτικές στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση πρέπει:
 - να δημιουργούν φιλικά προς το συμμετέχοντα περιβάλλοντα,
 - να προωθούν τη μάθηση μέσω της αλληλεπίδρασης,
 - να είναι **ισοδύναμη** με τη μάθηση που θα προήγαγε ο ίδιος εκπαιδευτικός στο συγκεκριμένο μάθημα, σε μια συμβατική διδασκαλία

Βιβλιογραφία

- Perraton, H. (1981). A theory for distance education. *Prospects*, XI(I), 13-24. Retrieved from <https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/BF02254290.pdf>
- Keegan, D. (1996). *The foundations of distance education* (3rd ed.). London, England: Croom Helm
- Delling, R. (1966). Versuch der Grundlegung zu einer systematischen Theorie des Fernunterrichts. In B.H. Chaney, *History, Theory, and Quality Indicators of Distance Education: A Literature Review*. Texas A&M University: Office of Health Informatics.
- Michael G. Moore (1989) Editorial: Three types of interaction, *American Journal of Distance Education*, 3:2, 1-7, DOI: [10.1080/08923648909526659](https://doi.org/10.1080/08923648909526659)